

var at forhindre, at en saadan Institution i Fremtiden kunde vedblive at udfolde sin Virksomhed paa en ikke tilfredsstillende Maade, naar vi kunde forhindre det, hvilket vi føle os aldeles overbeviste om var muligt. Her er der jo to Sider af Sagen, nemlig for det Første, at de Byggende kunne faae udført Tegninger og bygget efter disse Tegninger i en rimelig Tid, og for det Andet, at de kunne blive kontrollerede paa en for alle Parter tilfredsstillende Maade. Hvad det Første angaar, vil det vise sig, at efter § 67, der angaar Bygningskommissionen, er Forholdet ordnet efter Forslag af Folkethinget saaledes, at Sagerne skulle behandles i Møder og afgjøres i disse. Deri er her i Lands-thinget stet en Forandring, som vi maa indrømme er absolut nødvendig, da der er ikke saa Sager, og det ikke de mindste, som ikke taale Ofsættelse, at de cirkulere mellem Medlemmerne. Forandringen er da den, at der er tilføjet „ordentligvis“, det vil sige som Regel foretages Sagerne i samlede Møder. Hvad angaar Bygningsinspektørerne, vare de jo før Mænd, som sad temmelig fast i deres Distrikter, uden at Nogen kunde røre ved dem paa nogensomhelst Maade uden med Hensyn til det, som angik deres Tjenesteforretninger. Nu bliver det i Følge § 69, som er ikke ubehagelig forandret i Landsthinget, ordnet derhen, at Bygningsomraadets Fordeling mellem Bygningsinspektørerne kan til enhver Tid fasthættes og ændres af Bygningskommissionen efter Indstilling af Stadsbygmesteren. Men hvad mere er, det er yderligere staaet fast ved Lov, at ingen Bygningsinspektør maa enten projekttere, tegne eller udføre noget som helst Bygningsarbejde henhørende til hans Distrikt, ligesom han heller ikke paa anden Maade, direkte eller indirekte maa have Lod eller Del i et saadant. Derved vil der jo blive staaet Bom for en hel Del af disse Forhold, som tidligere have været mindre heldige for ikke at bruge et andet Udtryk. Naar det sker, er vor Hensigt opnaaet og vi tilfredse. Skulde det desuagtet vise sig, at der her er Hindringer, som endnu ikke ere afværgeede, maa man til den Tid tage sine Forholdsregler. Paa dette Stadium af Sagen kunne vi ikke se Andet, end at det vilde være uflogt for os at gaa hen og bortkaste en Lov, som gik saa vidt som dette Lovforslag, og at vi ere i fuld- stændig Overensstemmelse og i god Samklang med den Kommission, som var nedsat af Kjøbenhavns Grundeierforeninger, vil fremgaa af deres Udtalelser, idet de deri sige: „I det vi fuldt ud slutte os til Udvalgets Forslag til § 68, tør vi formene, at den i § 67 omtalte Bygningskommission

derfor helst burde bortfalde og erstattes af det foreslaaede Bygningskontor“, hvorhos der tilføjes: „Hvis man maatte nære nogen Betænkelighed ved saaledes helt at unddrage Bygningsvæsenet fra de i § 67 nævnte kommunale Autoriteters Ledelse eller ved at oprette en ny selvstændig Autoritet, til- lade vi os at henpege paa, at naar blot alle Sager afgjøres i Møder og ikke ved Cirkulation mellem Kommissionens Medlemmer, vil den saa ønskelige Simplificering af Forholdet dog nogenlunde kunne opnaas“. Det er den Udtalelse, som er fremkommet fra den ene Side, nemlig fra de nuværende Huseiere; thi denne Lov vedrører jo ogsaa hovedsagelig de Byggende. At disse to Interesser maa falde ikke saa lidt sammen er soleklart. Nu have vi ikke alene opnaaet det, at vi have faaet forandret Bygningskommissionen, men hvad jeg lægger særlig Vægt paa er, at vi have faaet indskræpet Bygningsinspektørerne Formerne for deres Virksomhed, og jeg kan ikke se rettere, end at det er stet paa en aldeles betryggende Maade. Foruden hvad jeg her har nævnt, har Lands-thinget forandret i § 3, hvad vi havde indsat deri. Naar en Nabo vil bygge en ny Bygning eller nedrive den gamle og bygge op ved Siden af sin Nabo, mente vi at stifte Sol og Vind lige mellem disse to Naboer, idet vi sloge endelig fast, at hvis en Mand, uanset om det var Grunden eller Autoriteternes Paalæg der var Skyld deri, gik over 3½ Allen ned i Jorden for at lægge Fundament, skulde det være hans Pligt som den, der først forstyrrede sin Nabo's Ro, at undermure Naboens Sted. Dette har imidlertid været et af de aller- vanskeligste Spørgsmaal, ikke alene her i Salen, men ogsaa hos de Autoriteter, hvor denne Sag har været. Vi have selvfølgelig alle villet gjøre Ret saavidt muligt til alle Sider, men det har ikke været let at skønne over, hvor Grændserne skulde være. Forholdet er nu blevet saaledes, at det, som alle Parter have været enige om, have vi nu i denne Lovs § 3 faaet saa klart og tydeligt udtrykt som muligt; Meningen har fra alle Sider været — og det er den, vi have villet ramme — at den Mand, som bygger en Bygning, saaledes at det kan kaldes almindeligt, saa han ikke kommer med dybere Anlæg eller dybere liggende Gulve, altsaa ikke gjør Noget, som er ekstraordinært, skulde være fri for den Forpligtelse overfor sin Nabo, men hvis han kommer med Noget, der hedder ekstraordinært, skulde det være hans særegne Pligt at understøtte Naboens Sted, saa at denne ikke skulde have noget Tab paa Grund af Naboens Byggerier. Der er nu fremkom-